

[Aksel Larsen.]

efterretning og kritiserer endnu en gang regeringen for, at den har blandet rigsadvokaten ind i denne sag.

Så står der i forslaget om overgang til næste sag på dagsordenen, at tinget understreger det beklagelige i, at fhv. minister Johannes Kjærboel ikke i sit svar på Augo Lynges spørgsmål gav oplysning om sit kendskab til de vanskeligheder, der havde været forbundet med at fremskaffe kaptajns-erklæringen af 11. marts 1957. Hvis denne sag skulle afsluttes i folketinget med vedtagelsen af et forslag til dagsorden — og jeg har tidligere givet udtryk for, at jeg muligvis kunne tilslutte mig en sådan udgang på sagen — så måtte dette forslag til dagsorden i hvert fald være formuleret meget mere rimeligt. Man understreger „det beklagelige i . . .“. Hvis man vil noget, må man sige: vi misbilliger, at fhv. minister Kjærboel gjorde sådan og sådan. Men her at understrege det beklagelige er omtrent ligesom at understrege det beklagelige i, at der faldt for meget sne forleden.

Så kommer dette med fhv. minister Kjærboels kendskab til de vanskeligheder, der var forbundet med at fremskaffe kaptajns-erklæringen af 11. marts 1957. Det blev begrundet med, at ministeren selv har vidst, at der var vanskeligheder, det har han selv betonet over for dommerudvalget. Det er slet ikke det, der står i forslaget til dagsordenen, der står, at han ikke gav oplysning om sit kendskab til de vanskeligheder, der havde været forbundet dermed. Det ærede medlem fru Edel Saunte sagde, at minister Kjærboel vidste godt, at der var vanskeligheder, for han kendte kaptajn Møllers udtalelser til Politiken, og det havde også stået i andre blade, i Lolland-Falsters Tidende o. s. v. Det er ikke det, det drejer sig om. Det var først efter, at det havde stået i avisen, at minister Kjærboel forlangte en erklæring fra kaptajnerne, og det, det drejer sig om, er de vanskeligheder, som opstod, efter at den første erklæring ikke var tilfredsstillende. Derom har minister Kjærboel intet indrømmet. Han har sagt i almindelighed, at han har vidst, at der var visse vanskeligheder, men de vanskeligheder, der ganske åbenbart var, har jeg ikke set at han nogetsteds har talt om.

Altså, her er forslaget til dagsordenen

formuleret direkte i strid med de relevante kendsgerninger. Hvis man havde nøjedes med at tale om fhv. minister Kjærboels kendskab til visse vanskeligheder — men der står udtrykkelig „de vanskeligheder.“ Nå ja, dermed dømmer man ganske vist minister Kjærboel, og forslagsstillerne må afgøre med sig selv, om de mener, at det er rimeligt. Men i alt fald denne passus i forslaget til dagsordenen kan ikke motiveres på den måde, som forslagsstillerne ordfører, det ærede medlem fru Edel Saunte, gjorde det med at henvise til, at minister Kjærboel godt vidste, at kaptajn Møller havde udtalt sig til aviserne, længe før minister Kjærboel fik brug for en erklæring.

Så vil jeg samtidig gøre opmærksom på, at hvis dette forslag til dagsorden på nogen måde skal være acceptabelt, så mangler der en kategorisk udtalelse om, at ministre skal tale sandhed over for folketinget. Det trænger vi i hvert fald til i denne sag, og hvis vi kunne få en sådan kategorisk udtalelse i et forslag til dagsorden, ville jeg overveje at stemme for det. Så vil jeg ganske vist henstille, at man også giver slutningen af dagsordensforslaget en anden ordlyd: at man opfordrer regeringen til at søge kommissionsarbejdet vedrørende en ministeransvarlighedslov fremmet mest muligt. Mest muligt — nå ja, hvor længe er det siden, 1849, det er 111 år siden, der kan gå 111 år til, selv om man fremmer det mest muligt. Jeg ønsker, at folketinget skal fastslå, at vi vil have et forslag til en ministeransvarlighedslov, og hvis regeringen mener ikke selv at kunne komme med et forslag, som den anser for fuldt tilfredsstillende, så er vi tilfredse med et mangelfuldt forslag og må så se at gøre det bedre her i tinget. Men vi må have en ministeransvarlighedslov.

Jeg må altså sige, at hvis forslagsstillerne vil tage under overvejelse at redigere deres forslag om overgang til næste sag på dagsordenen om i den retning, jeg her har antydet, vil jeg overveje, om jeg kan stemme for det; som det foreligger nu, kan jeg ikke stemme for det, men må stemme imod det, hvad enten afstemningen foregår under ét eller den foregår delt.

Justitsministeren (*Hans Hækkerup*): Det ærede medlem hr. Aksel Larsens indlæg giver mig kun anledning til en enkelt